

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt komplimentere regeringen for dens timing.

Man kan vel ikke afvise, at den 17. december 2004 kan gå over i historien som det, man kunne kalde store gave-dag. Vi har jo et lovforslag, hvor regeringen sammen med Dansk Folkeparti vil vedtage en folkegave, og det ligger jo ret flot – forstået på den måde, at her lige før jul, på den sidste arbejdsdag i Folketingssalen inden jul, vil ca. 4 millioner danskere få deres julegave.

Det kan selvfølgelig ikke afvises, at der kan være en vis utaknemlighed hos nogle, måske specielt i den gruppe, som får mellem 1 kr. og 20 kr. fordelt over et helt år, godt nok for de flestes vedkommende først udbetalt i 2006 med månedlige udbetalinger på omkring 1 kr. Der er selvfølgelig større glæde hos de 8.000, som får over 200 kr.

Man kan også sige, at når vi taler om julegaver, er det måske ikke helt fair, at op imod halvanden million danskere slet ikke får noget. Men omvendt mener jeg også, man må erkende, at skal regeringen leve op til noget for noget-princippet, som jo er regeringens princip for, hvordan den vil drive politik, er der måske ingen grund til at give de grupper, der ikke rigtig har noget og derfor efter regeringens opfattelse heller ikke rigtig bidrager med noget, nogen julegave. Derfor må vi selvfølgelig nok erkende, at de 90.000 børn, vi diskuterede forleden, og som tilhører den gruppe, vi efter en dansk definition må kalde for fattig, og deres forældre formentlig slet ikke får noget, og hvis de alligevel er så heldige at få noget, bliver det nok mellem 1 kr. og 10 kr.

Kl. 11.15

Derfor skal det også erkendes, at set med socialdemokratiske øjne skulle beløbet hellere være blevet brugt som julegave til dem, vi i år har set stå i endnu længere køer hos Frelsens Hær og hos andre, og som ikke får den jul, vi andre har mulighed for, i hvert fald ikke økonomisk set.

Jeg kan konstatere, at med dette forslag ønsker regeringen familien Danmark en glædelig jul! De, der har mindst, får ingenting, de, der har

en lillebitte smule mere, får måske nogle få kroner, som de godt nok skal vente til 2006 med at få udbetalt, så vi må desværre sige, at heller ikke med lovforslaget her har regeringen tænkt på dem, der har det største behov.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Peter Christensen som ordfører.

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne takke hr. Stavad for at have taget ordet ved både første, anden og tredje behandling af dette lovforslag. Det gavner nemlig os alle at få klarhed for, at Socialdemokratiet er imod skattestoppet, og at Socialdemokratiet egentlig finder det dybt forkert, at regeringen vil give yderligere skattelettelser til den danske befolkning.

Vi fik en masse tal fra hr. Ole Stavad – en masse tal – og hr. Stavad gjorde som altid, da han fordelte beløbene på de enkelte borgere. Det er jo også det, man var vant til, når man skulle opkræve skatter, dengang hr. Ole Stavad var minister. Så sagde man: Vi skal bruge 1 mia. kr., og den kan vi måske finde via en grøn afgift, en afgift på vand, eller hvad man nu havde af idéer. Når så folk så brokkede sig og spurgte, om den skattestigning var rimelig, sagde man fra socialdemokratisk side: Jo, for det er jo kun et par hundrede kroner for hver enkelt borger.

Sådan tænker Socialdemokraterne, når de skal bruge penge. Vi tænker modsat, og derfor er vi også parat til at give skatter tilbage, også selv om det kun er et par hundrede kroner eller mindre til den enkelte borger. Jeg er glad for skattestoppet, og det, vi helt konkret gør her, er netop, at vi sikrer, at skattestoppet bliver overholdt. Det er forskellen på Venstre og Socialdemokratiet, og jeg er altså utrolig glad for, at vi nu har haft tre muligheder for at få den forskel slået fast.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er jo netop det, jeg godt er klar over: Der er en stor stolthed i Venstre over, at man med dette forslag kan give en folkegave her lige op til jul.

Det er rigtigt, som hr. Peter Christensen sagde, at jeg nævnte nogle tal, og de tal er jo ikke nogle, jeg selv har fundet på. Det er nogle, som skatteministeren har givet os under udvalgsbehandlingen, så nu er der i hvert fald ikke nogen uklarhed med hensyn til, hvad det er, der giver hr. Peter Christensen grundlag for sin stolthed.